

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 grudnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił należności B. A. z tytułu nieopłaconych składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od września 2016 r. do listopada 2016 r. na kwotę 2.140,05 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 19,00 zł,
- ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2016 r. do listopada 2016 r. na kwotę 866,85 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 0,00 zł,
- Fundusz Pracy za okres od września 2016 r. do listopada 2016 r. na kwotę 178,83 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 0,00 zł,

tj. na kwotę z tytułu składek w wysokości 3.185,73 zł.

Odsetki zostały naliczone na dzień wydania decyzji. Jednocześnie na podstawie art. 23 ust. 1 w/w ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że odsetki będą naliczane nadal, do dnia zapłaty i włącznie z tym dniem. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ust. 1 - obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek. Wskazał także, że zawiadomił płatnika składek o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określania wysokości należności z tytułu składek, wzywając do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na podstawie dotychczas zgromadzonych dowodów. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zastrzegł także, iż brak uregulowania określonego decyzją zobowiązania wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, w terminie miesiąca od otrzymania decyzji spowoduje przymusowe ściągnięcie należności w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

/decyzja – k. 16 akt ZUS/

Ubezpieczona B. A. w dniu 6 lutego 2017 r. złożyła odwołanie od w/w decyzji. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- naruszenie normy wynikającej z art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1988 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ustanie tego obowiązku przez powódkę w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Ł. na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 1 i 2 powołanej ustawy w zakresie opłacania jakichkolwiek składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego i Fundusz Pracy;

- naruszenie normy wynikającej z treści art. 37 ust. 1 w związku z art. 21 ust. 1 w związku z art. 31 w związku z art. 32 w związku z art. 8 w związku z art. 67 ust. 1 w związku z art. 64 Konstytucji RP poprzez bezprawne zmuszanie powódki do opłacania wszelkich składek na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Ł., na skutek całkowitego ograniczenia jej uprawnień niekonstytucyjnymi przepisami wynikającymi z art. 1 w związku z art. 4 pkt 1 i 2 w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, która to nakazuje ich opłacanie pod przymusem wbrew woli ubezpieczonej i prawu własności w sposób niedopuszczalny sprzeczny z zasadami materialno- prawnymi;

- naruszenie normy wynikającej z art. 18 ust. 1 w związku z art. 19 w związku z art. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i innych ustaw obowiązujących w tym zakresie z powodu samozatrudnienia we własnej indywidualnej działalności gospodarczej bez uwzględnienia z tego tytułu uzyskiwanego faktycznego przychodu z jej prowadzenia stanowiącego podstawę naliczania wszelkich składek od powódki, lecz na zasadzie narzucania ich na podstawie średniego minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej na poziomie 1850,00 złotych w

sposób niezgodny z art. 32 w związku z art. 2 w związku z art. 21 ust. 1 w związku z art. 64 Konstytucji RP w sposób niedopuszczalny w demokratycznym Państwie Prawa.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4/

Na rozprawie w dniu 4 października 2017 r. pełnomocnik ubezpieczonej poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

/rozprawa z dnia 4 października 2017 r. – 00:01:23 – 00:02:20 – płyta CD – k. 39/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. A. prowadziła działalność gospodarczą.

/bezsporne/

Pismem z dnia 22 listopada 2016 r. ubezpieczona została zawiadomiona o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy.

/zawiadomienie – k. 12 akt ZUS/

B. A. odebrała zawiadomienie w dniu 23 listopada 2016 r. /zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 12 akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zawiadomieniem z dnia 5 grudnia 2016 r. powiadomił B. A. o zakończeniu postępowania dowodowego.

/zawiadomienie – k. 14 akt ZUS/

Ubezpieczona odebrała zawiadomienie w dniu 6 grudnia 2016 r.

/zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 15 akt ZUS/

Zaległości wnioskodawczyni, wobec nieuregulowania należności z tytułu składek na dzień wydania zaskarżonej decyzji, wynosiły z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od września 2016 r. do listopada 2016 r. na kwotę 2.140,05 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 19,00 zł,
- ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2016 r. do listopada 2016 r. na kwotę 866,85 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 0,00 zł,
- Fundusz Pracy za okres od września 2016 r. do listopada 2016 r. na kwotę 178,83 zł, odsetki za zwłokę w kwocie 0,00 zł,

tj. na kwotę z tytułu składek w wysokości 3.185,73 zł.

/decyzja – k. 16 akt ZUS/

Sąd ustalił w/w stan faktyczny w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie i jako bezzasadne zostało oddalone.

Z treści art. 6 ust. 1 pkt 5 i 12 ust. 1 obowiązującej ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 963 z późn. zm.) wynika, że obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym – podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Na mocy art. 13 pkt 4 powyższej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Zgodnie z dyspozycją art. 17 ust. 3 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe ubezpieczeni nie wymienieni w ust. 1, między innymi osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą sami obliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu.

Na mocy art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – Dz.U. z 2008 nr 69 poz. 415 ze zm.), składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wyodrębniony rachunek bankowy prowadzony dla składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne, oraz przekazuje zebrane tytułem składek kwoty na Fundusz Pracy, po potrąceniu bieżących składek na ubezpieczenie społeczne, od zasiłków i zasiłków szkoleniowych.

Na mocy art. 46 ust. 1, płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Stosownie do w/w treści art. 24 ust. 2 ustawy należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Na mocy § 21 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczenia chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze (Dz.U. nr 165 poz. 1197 z późn. zm.), wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne, dokonane przez płatnika składek po terminie określonym w ustawie, powinny obejmować również odsetki za zwłokę obliczone w wysokości i według zasad określonych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, Nr 160, poz. 1083 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668), zwanej dalej "ustawą – Ordynacja podatkowa".

Jak wskazano powyżej przepis art. 46 ust. 1 Ustawy nakłada na płatnika składek obowiązek obliczania, rozliczania i opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy, według zasad wynikających z przepisów tej ustawy.

Z treści art. 31 w/w ustawy wynika jasno, że do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio między innymi art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 201 ze zm.), w myśl którego zaległością podatkową (tu odpowiednio składkową) jest podatek nie zapłacony w terminie płatności.

Oznacza to, że zaległość powstaje na skutek samego niedotrzymania terminu realizacji zobowiązania podatkowego (składkowego), niezależnie od przyczyn tego stanu rzeczy, w tym winy lub braku winy w terminowym spełnieniu świadczenia po stronie płatnika składek, czy jego pozostawania w dobrej wierze.

Ordynacja podatkowa w art. 53 § 1 przewiduje naliczanie odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, a więc w sytuacji braku terminowego spełnienia świadczenia, od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności (§ 4 art. 53 Ordynacji podatkowej).

A zatem dla istnienia obowiązku uiszczenia odsetek nie ma znaczenia przyczyna nieterminowego wykonania zobowiązania podatkowego, gdyż każda sytuacja faktyczna istnienia zaległości podatkowej rodzi następstwa w postaci powinności świadczenia od niej odsetek (tak przyjął też Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 stycznia 1985 r. SA/LU 282/85; POP 1992, Nr 1, poz. 27)

Czyli nieopłacenie w terminie należnych składek skutkuje powstaniem obowiązku naliczenia odsetek niezależnie od przyczyny, dla których powstała zaległość składkowa.

Jednocześnie przepis art. 53 § 4 Ordynacji podatkowej w sposób nie budzący wątpliwości określa, że odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności, nie przewidując innej możliwości ustalenia daty początkowej naliczania odsetek.

Zgodnie z art. 83 ust. 1 pkt 1-5 w/w ustawy, Zakład wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności: zgłaszania do ubezpieczeń społecznych, przebiegu ubezpieczeń, ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek, ustalania wymiaru składek na Fundusz Emerytur Pomostowych i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu tych składek, ustalania uprawnień do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, wymiaru świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Z powyższego wprost wynika, że wnioskodawczyni, jako prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą była zobowiązana do opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy.

Z uwagi na treść przytoczonych przepisów oraz bezsporną okoliczność, iż w okresie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej wnioskodawczyni nie dopełniła obowiązku opłacenia należnych składek, powstało zadłużenie z tytułu składek, organ rentowy wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję określając wysokość zadłużenia wnioskodawczyni wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

Podkreślenia wymaga fakt, że skarżąca pomimo, że zaprzeczała, iż ciążył na niej obowiązek opłacenia składek za sporny okres to nie kwestionowała okoliczności prowadzenia działalności gospodarczej.

Nadto należy wskazać, że odwołująca reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w toku postępowania nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych, nie przedstawiła dowodu uiszczenia składek za sporny okres ani dokumentów wskazujących na błędne wyliczenie wysokości należności przez organ rentowy. Sąd nie znalazł zatem powodów do zakwestionowania wyliczeń organu rentowego

W oparciu o poczynione ustalenia i obowiązujące przepisy prawa Sąd Okręgowy uznał, że skarżona decyzja jest prawidłowa.

Jeszcze raz należy podkreślić, iż płatnik z chwilą wniesienia odwołania stał się stroną procesu, a organ rentowy jego przeciwnikiem procesowym. Podporządkowanie się obowiązującym w procesie cywilnym zasadom, w tym zasadzie kontrydiktoryjności, wymaga, aby strony powoływały dowody na poparcie swych twierdzeń, albowiem sądy ustalają fakty na podstawie dowodów. Sąd nie jest zobowiązany do poszukiwania dowodów z urzędu, gdyż w myśl zasady kontrydiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach. To strony są dysponentem toczącego się postępowania dowodowego i to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Powyższe jasno wynika z art. 3 k.p.c., który wskazuje,

że na stronach spoczywa obowiązek dawania wyjaśnień, co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiania dowodów na ich poparcie.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku.

Na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714 ze zm.) Sąd Okręgowy w pkt 2 sentencji wyroku przyznał od Skarbu Państwa Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz adwokata K. W. kwotę 221,40 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni oraz wnioskodawczyni.

K.K.-W.